

ЕКСКЛУЗИВЕН ФЕЉТОН

НОСТРАДАМУСОВОТО ПРОРОШТВО ВО ПРОСТОРОТ И ВО ВРЕМЕТО

"Некои од најучените луѓе од астрономијата, ќе бидат обвинети од владетелите, казнувани од судовите, прогонувани како криминалци и ставени во смрт, каде и да бидат најдени. Нивните книги ќе бидат забранети во 1607, така што тие нема да бидат сигурни од светите места".

Во еден од кватрените за новите движења во науката, во детали ја предвидел судбината на Коперник, Галилеј и на Џордано Бруно.

"Император ќе биде роден близу Италија.

Од обичен војник, тој ќе достигне до император".

Го предвидел Наполеон Бонапарта.

"Со војна словенската нација ќе се издигне до завидните небесни височини. Две сили ќе се борат три години и седум месеци. Царот ќе биде сменет од ситен човек и војската од морето ќе дојде до Планините...!"

Кажал што ќе се случи во Русија, за настаните околу Октомвриската револуција.

МЕТАФОРИЧНА ВИЗИЈА ЗА КРАЛИЦИТЕ И НАУЧНИЦИТЕ, ЗА ВОЈНИТЕ И РЕВОЛУЦИИТЕ

Пишува: д-р Петар ПОПОВСКИ

По смртта на кралот Хенрих II, во 1560 година на францускиот престол дошол неговиот најстар син Франсоа II, кој тогаш имал неполни 18 години. Бидејќи бил млад, неискусен во владеењето и болешлив, со државните работи раководела мајка му Катерина де Медичи. Две години пред да стане крал, во 1558 година, Франсоа II стапил во брак со шкотската принцеза Мери Стјуарт, ќерка на шкотскиот крал Џејмс V. Меѓутоа, во нивниот брак немало слога и хармонија, а поради тоа останале и без потомство. Кога здравјето на Франсоа II се влошило, на крајот на 1560 година, амбасадорот од Тоскана му напишал писмо на дукот на Флоренца, со кое го известил дека "Нострадамус предвидел оти кралот ќе умре пред Нова година". И навистина, тој умрел на 5 декември 1560 година, со што се исполнило уште едно предвидување на Нострадамус, а за лозата на Алоите тоа претставувало вистинска трагедија. Во годините потоа целосно била откриена содржината на претходниот кватрен. Имено, кралицата Мери Стјуарт, без свое потомство се вратила во Шкотска и го презела престолот на татко ѝ, а во историјата таа е позната како Кралица Мери. Нејзиното враќање предизвикало борба за престиж на море и на копно меѓу двете островски земји, Шкотска и Англија, односно меѓу кралицата Мери Стјуарт и Елизабета I која, исто така, немала свое потомство. Карло IX, наследникот на францускиот престол, кој бил верен на 11-годишна возраст, се оженил со принцезата Елизабета од Австрија, за што станувало збор во последната линија од претходниот кватрен. Остварувањето на ова предвидување уште повеќе ја зголемило популарноста на Нострадамус, особено меѓу монарсите и дворјаните во кралските дворови во Европа.

Нострадамус ја претскажал и судбината на Кралицата Мери. Во еден кватрен тој вели:

"Големата кралица,

ќе се види себе си поразена.

Ќе му се поклони на противникот.

Ќе помине преку река (Солвеј, з.н.),

гонета со сабја.

Таа ќе ја осрамоти нејзината вера.

И ќе умре во темница".

По стапувањето на шкотскиот престол, Мери Стјуарт почнала војна против Англија. Меѓутоа, и покрај обемните подготовки, била сосема "поразена". Поради тоа, но и затоа што водела развратен живот со "лошиот Бајтвел", со што ги "осрамотила" и престолот и Католичката црква, ја симнале од царскиот трон и ја фрлиле в затвор. По извесно време таа успеала да побегне, по што по неа била организирана голема потера. Со цел да ја избегне казната, кралицата "ја преминала реката" Солвеј и побегнала во Англија, каде побарала заштита од својот противник - кралицата Елизабета I. Но, ја затвориле во Фортингеј, каде и умрела во 1587 година. Додека кралицата Мери лежела во затворот на смртта, се исполниле дваесеттина пророштва на Нострадамус, меѓу кои: нападот на Турците на островот Малта (1565); битката кај Лепанто (1571), во која биле убиени и ранети повеќе од 30.000 турски војници; освојувањето на Кипар од страна на Турците (1671), битката меѓу Хенрих III и војводата Аленкон (1574-1575) и многу други. Сите настани се одиграле како по сценарио направено од Нострадамус.

Делуваат зачудувачки и фрапантни претскажувањата на пророкот за т.н. религиозни војни, во кои умреле илјадници Европејци. Имено, непријателите на династијата Вало, со цел да ја дестабилизираат Франција, ја разгореле цивилната ре-

ПРИНЦЕЗАТА МЕРИ СТУЈАРТ

лигиозна војна меѓу католиците и протестантите, што довело до општа граѓанска војна, која траела четири децении. Најпознат настан од тие војни е: масакрот кај Св. Бартоломеј, односно "Бартоломејската ноќ" (24 август 1572 г.). Овој настан се случил само шест години по смртта на пророкот. Многу години пред тоа тој во дневниот печат веќе ги обнародил своите визии за масакрот, кои тогаш изгледале неверојатни и неосетварливи, но се случиле токму така како што биле претскажани, одредувајќи ги точно и времето и местото на настанот. Тогаш Нострадамус напишал:

**"Париз ќе доживува тешки времиња,
по ударот на црковното Своно
на Св. Бартоломеј. Рим, Ла Рошел,
Женева, Монтпелиер, Кастреси
и Лион, ќе бидат места
на битки заради жена.
Војна ќе избувне од камбана".**

Бранот немири, кој имал чисто религиозен карактер, Франција ја зафатил во втората половина на 1572 година. Тогаш дошло до отворен воен конфликт меѓу припадниците на католичката и на протестантската вера за превласт во верските, а преку нив и во државните работи. Увидувајќи ја опасноста од појава на граѓанска војна, кралот Карло IX, кој бил католик, се послужил со лукавство. За министер на војската го поставил адмиралот Колигни, кој бил протестант и крвен противник на католиците. Поставувањето на Колигни на оваа функција имало цел да се смират страстите, особено меѓу протестантите, но и да се добие во време, бидејќи државата била на работ од граѓанска војна. Всушност, тоа бил заговор на мајка му Катерина

де Медичи против протестантите, зошто нејзиното влијание и тоа на син ѝ во вкупните државни работи забележително се намалувало. Прво потпишал декрет со кој на протестантите им одредил четири сигурносни зони во кои ќе можат да основаат свои заедници, а потоа тајно се договорил со војводата на провинцијата Гуис, Хенри, да го ликвидира адмиралот Колигни за да се заштити тајната на заговорот. И кога се сметало дека кралскиот двор е на страната на протестантите, на воените власти им било наредено да извршат општ масакр во протестантските средини. Тоа се случило на 24 август 1572 година, во 2 часот наутро, така како што предвидел Нострадамус. Оваа акција била најавена со звукот на камбаните од црквата "Сент Жермен". Тогаш истовремено се огласиле звуците на останатите цркви во Париз и во сите други градови во Франција. Таа ноќ биле жртвувани повеќе од 8.000 протестанти.

На денот на Св. Бартоломеј, кога се очекувало да пламне граѓанска војна во Франција, кралот Карло IX наредил да се затворат градските порти, со цел да се спречи ширењето на војната. Нострадамус го предвидел овој настан многу години пред тоа. Тогаш тој напишал:

**"Париз ќе биде изненаден по ноќ.
 Ќе има брзи и неочекувани напади.
 Гардите ќе бидат повлечени.
 И градските порти насилно отворени".**

БАРТОЛОМЕЈСКА НОЌ

Звучи неверојатно, но сепак е вистинито. Париз бил во празничен амбиент, но состојбата во градот била крајно критична. Пред да се огласат камбаните од црквата "Сент Жермен", закажано за 2 часот наутро, петмина вооружени луѓе тајно влегле во куќата на генерал-адмиралот Колигни и го ликвидирале на грозоморен начин, бодејќи го со ножеви... Веднаш потоа се огласиле камбаните, по што почнал масакрот над протестантските водачи. Во сите делови од градот се слушале пискотници, кои се мешале со звукот од камбаните. Таа ноќ, во историјата позната како "Бартоломејска ноќ", биле обесени 700 протестантски благородници. Најголема жртва бил адмиралот Колигни, кому во еден друг кватрен Нострадамус му ја претскажал судбината:

**"Оној што ќе се бори во војна (адм. Колигни, з.н.),
 и ќе биде поддржуван од некој
 позначаен од него (од кралот, з.н.),
 ќе биде жртвуван. По ноќ,
 пет луѓе ќе го избодат него,
 во неговиот кревет,
 што ќе се случи однадеж.
 А тој ќе биде гол и незаштитен".**

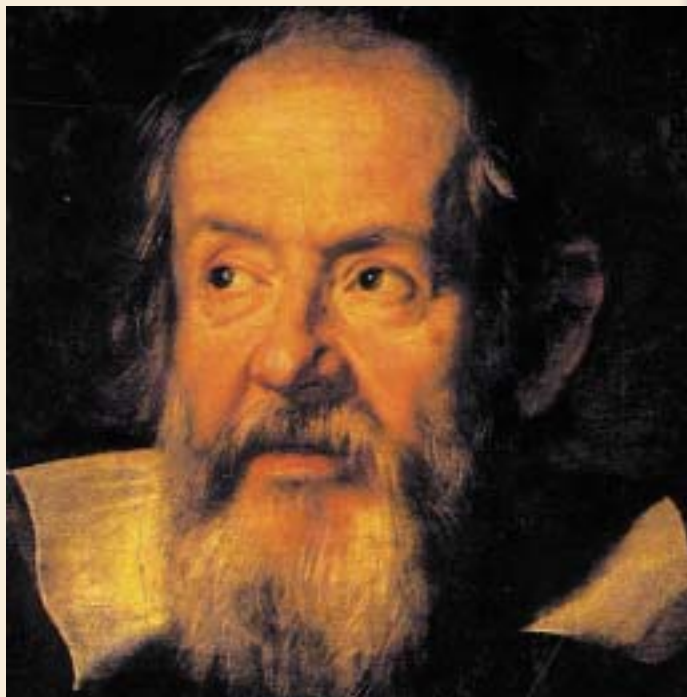
Како што може да се забележи, настанот се одиграл така како што предвидел пророкот Нострадамус. Во тие моменти во Париз и во другите поголеми градови во Франција владеел вистински пекол.

"Градските порти биле насилно отворени" од страна на протестантите, кои свое засолниште побарале надвор од градот, а "кралските гарди биле повлечени во касарните" за да не ги искористат офицерите - приврзаници на адмиралот Колигни, кај кои тој уживал голем углед.

Речиси и нема некој позначаен настан од историјата на човековата цивилизација кој Нострадамус не го видел на површината од зовриената вода во треножната месингена топка. Стравот од напредокот на науката ја натерало црквата, преку инквизицијата, да го спречува ширењето на новите научни сознанија за Земјата и за планетарниот систем. Дејствувајќи од тие позиции, во 1607 година, како што предвидел Нострадамус, Светата столица ја забранила продажбата на книгите, во кои се обелоденувале новите астролошки сознанија и откритија. Во тоа време астролозите и другите научници "не биле сигурни од светите места", кои под плаштот на инквизицијата, ги "прогонувале" и ги "погубувале" современите астролози и сите други учени луѓе. Нострадамус во детали ја предвидел судбината на Коперник, Галилеј и на Џордано Бруно. Во еден од кватрените за новите движења во науката тој напишал:

**"Некои од најучените луѓе
 од астрономијата, ќе бидат обвинети
 од владетелите, казнувани од судовите,
 прогонувани како криминалци
 и ставени во смрт, каде и да бидат најдени.
 Нивните книги ќе бидат забранети во 1607,
 така што тие нема да бидат
 сигурни од светите места".**

Католичката црква го обвинила големиот научник и астролог Галилео Галилеј за две работи: затоа што бил предводник во борбата за научна поставеност на работите во астрономијата, наспроти силите на религиозното толкување на појавите

ГАЛИЛЕО ГАЛИЛЕЈ

и бидејќи вовел телескоп за астрономски набљудувања во Вселената. Тој се замерил со Црквата и затоа што "воспоставил врска меѓу Земјата и Месечината и ја докажал нивната положба во планетарниот систем и зависноста на овие две планети од Сонцето". Тоа била научна мисла за хомогеноста на планетите и ѕвездите, вклучувајќи ја и Земјата, научно сознание за кое во 1604 година бил обвинет и неговиот истомисленик, Џордано Бруно. Поради опасноста од инквизицијата, која му се заканувала со клада, на крајот на 1615 година Галилеј отишол во Рим за на Светата столица да ѝ ги објасни научните опсервации за планетарниот систем. И покрај говорничкиот талент, тој не успеал да ги убеди кардиналите во огромното значење на неговото научно откритие за напредокот на човештвото. На 3 март 1616 година работата на Галилеј била внесена во црковниот индекс во Ватикан како антицрковен акт, поради што го ставиле во домашен притвор сè до смртта. Иста судбина го снашла и Коперник. Со решение од инквизицијата на 22 јуни 1633 година бил обвинет дека шири суеверие.

Доколку подлабоко се навлезе во суштината на пророштвата на Нострадамус во периодот меѓу XVIII и XIX век, може да се забележи дека тој на многу сликовит начин ги предавал настаните поврзани со династичките борби и заговори во европските кралски дворови, појавата и последиците од чумите кои

НИКОЛА КОПЕРНИК

беснееле на стариот континент и особено револуциите во одделни земји. На особен начин ги претставил подемот и падот на Британската империја во времето на Чарлс I, Чарлс II, Вилхем III и Жорж I; потоа триесетгодишната војна меѓу Италија и Франција, времето на Луј XIV; окупацијата на Белгија (1658-1714) и егзекуцијата на Чарлс I; славната револуција во Англија (1688) и заговорот против Чарлс II итн. Читајќи ги кватрениите и центуриите за овие настани, читателот не може, а да не се вчудоневиди од силната инвентивна и визионерска моќ на пророкот, кој толку автентично, систематски и прегледно го опишувал тоа што требало да се случи речиси 200 години по неговата смрт. Се чини како тој да бил таму, на местото каде што се случувале тие настани, како сè тоа да го гледал со свои очи, како да бил еден од актерите во сите историски случувања.

Во контекст на овие настани, како илустрација, ќе ја земеме за пример големата Француска револуција во 1789 година. Претскажувајќи го овој настан, во еден кватрен пророкот запишал:

"Император ќе биде роден близу Италија.

Од обичен војник, тој ќе достигне до император".

Станува збор за Наполеон Бонапарта. Како што е познато, тој е роден во 1769 година на Корзика, близу Италија, човек кој од обичен војник станал император. Две години пред тоа, Корзика ја купил францускиот крал Луј XV. Таа повеќе не била италијанска, но исто така, ниту француска. Овде, во овој кватрен, прв пат се спомнува зборот император, кој дотогаш бил непознат. И натаму:

"Големи роеви пчели ќе се изродат, така што никој не ќе знае од каде доаѓаат".

Начинот на кој се изразува Нострадамус е многу мудар, бидејќи користел метафори. На пример, преку пчелата ги претставувал војниците на Наполеон Бонапарта. Наполеон мобилизирал армија од 700.000 војници, во која имало припадници од речиси сите нации... Во еден друг кватрен било напишано:

"За 14 години ќе ја задржи тиранијата.

Тој ќе биде нарекуван помалку принц, отколку касап".

Звучи неверојатно. Од денот кога Наполеон ја презел власта во Франција, од ноември 1799 година до 13 април 1814 година, кога бил интерниран и затворен на островот Св. Елена, минале точно 14 години и 3 месеци. Во битките кои ги водел во Централна Европа и во Русија загинале илјадници, повеќе од три ипол милиони луѓе, поради што го нарекувале "император-касап". Битката кај Елеј, од пророкот наречена "касапница во снег", била една од најстрашните и најкрвавите битки кои некогаш се воделе пред Наполеон. Вака Нострадамус го опишал падот на императорот:

"Големи војски ќе надојдат од Русија, кои ќе го разурнат неговото царство.

Домашната војска ќе се одбранува, а напаѓачката војска ќе биде изморена и ќе изумира на туѓа територија.

Таа војна Империјата ќе ја чини многу скапо...!"

Војната завршила како што претскажал Нострадамус во претходниот кватрен. Со договорот од 1815 година, склучен во Париз, Франција ги изгубила сите заземени територии и дури станала помала отколку што била пред револуционерните војни. Во септември 1814 година, Конгресот во Виена ги избришал од мапите на Европа промените кои настанале со Француската револуција и Империјата. Франција била опкружена со држави кои љубоморно ја чувале својата територија, поради што не можела да се надева дека заземените територии ќе ги задржи во своите граници. Поради тоа платила прескапо во животи, порази и во разни други катастрофи.

На сличен начин, многу точно и прецизно ја опишал и руската Октомвриска револуција од 1917 година. За овој настан Нострадамус кажал:

"Со војна словенската нација ќе се издигне до завидните небесни височини. Две сили ќе се борат три години и седум месеци. Царот ќе биде сменет од ситен човек и војската од морето ќе дојде до Планините...!"

(продолжува)